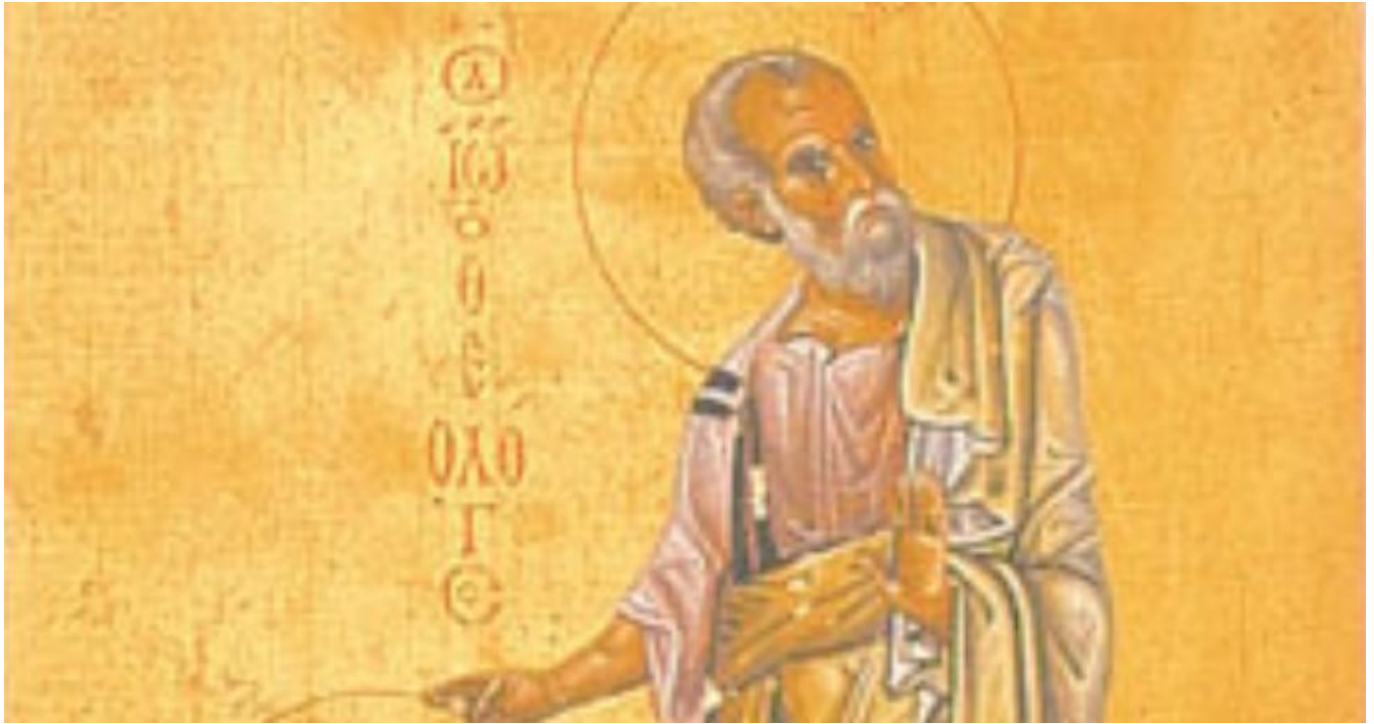

В седмицата на свещенството Гръцкият синод призова родителите да не пречат на децата си да станат свещеници

Св. Синод на Гръцката църква в окръжно послание, което беше прочетено в Кръстопоклонна неделя във всички църкви в страната, призова родителите да не възпрепятстват децата си, ако те пожелаят да посветят себе си на свещеническо служение. Поводът за посланието е седмицата на свещеническото призвание, която Гръцката църква отбелязва в този период на Великия пост с различни инициативи.

Св. Синод се обръща към младите хора, които носят в себе си пламъка на свещенството, да приемат призива на Христос и да служат на Него, на Неговата Църква и народа, както и към родителите им:

„В сърцето на светия и Великия пост, в Кръстопоклонна неделя, светите отци са сметнали за уместно да издигнат под куполите на всечестните храмове за поклонение „трофея срещу смъртта“, „животворното дърво“ на светия Кръст на нашия Господ. Те избраха знака, символа и договора на любовта, живота и помирението с Бога като опора и утеха за онези, които свободно са избрали да вървят по пътя на добродетелите, за да се наслаждават като на сладкия мед на безкрайните дарове, които извират от разпнатата Божия любов.

Животворящият Кръст е уникалният отговор на вековния стремеж на човека към живот и безсмъртие като свещен потир на свободата, който Бог постави сред нас и „изпълни“ с благословената Си кръв.

Християнството е вяра на Кръста: ние се покланяме на „растението на Възкресението“, на „дървото на вечния живот“ като възможност за нашето участие във възкръсналата природа на Богочовека. За тази непреодолима стена и свято оръжие на православните св. Ефрем Сириец ще каже: „Това е Кръстът, който застана наред вселената, който беше посаден на Лобното място (Голгота) и веднага от него поникна лозата на живота“. А Църквата ще пее на Велики четвъртък (вечерта) на своя разпнат Господ: „Разпна се заради мене, за да ми предложиш опрощение; беше прободен в ребрата, за да се излее от Тебе изворът на живота; с гвоздеи беше прикован, за да мога, като виждам величието на Твоите страдания, да извикам към Тебе, Животодателю Христе, и да свидетелствам за величието на Твоята сила: слава на Твоя Кръст, Спасителю мой, и на Твоите страдания“.

Със Своя Кръст в ръка Господ стои в този славен ден, но също така и всеки ден и час пред вратата на всяка душа и се надява, че тя ще Му бъде отворена, за да призове някое достойно Свое дете да се облече в дрехата на свещенството, а неговите родители да го подкрепят в този призив, в това искрено и сърдечно желание, а не да препречват пътя му и повика на Небето!“.

